

(יוד) בארץ מאלדוי בעיר קטנה היה עושר אחד מחסידיו בעלו אשר היה נותן צדקה בסתר למען לא ידע איש אם הוא נותן. וצדקתו הגדולה היתה כי נתן מעות לאחד ממכיריו כי יחפש אם ימצא יולדת עניה יתן לה כל מה שצריכה למענה ולמען הברית מילה. והאיש נשבע להגביר כי לא ידע איש כי הוא נותן זאת. האיש נתן לכל היולדות מהעיר הזאת וגם מהסביבות כל הנצרך כן היה הרבה שנים ולא ידע מזה איש כי ממעות הגביר הוא נותן. ולבד זה לא היה נותן לצדקה שום דבר ואנשי עירו שנאוהו. לימים חלה הגביר ומת.

באותו היום שמת היה הצדיק מבעלו נאנח ואמר: "היום מת במאלדוי יהודי שהחיה אלפים יולדות עניות, וכשמת העושר הלכו קרוביו

להחברה קדושה לעשות לו צרכי קבורה. אמרו הגבאים של החברה קדושה כי חפצים הם שני מאות אדומים בעד מקום קבורתו מפני כי לא נתן לצדקה כל ימיו מאומה ועל העיר לא נתן מאומה בחייו. בקיצור מכרחים היו ליתן להגבאים את הכסף וקברו אותו אלל הגדר, ואחרי הקבורה חלו הגבאים אחד ושלחו להצדיק מבעלו שליח כי יבקש רחמים עליהם, ויאמר הצדיק כי זה העונש בא עליהם מפני שביישו את הגביר ולא קברוהו על מקום מכובד. ויספר הצדיק את כל הצדקה אשר עשה הגביר עם יולדות עניות ואיש לא ידע מזה, ויבך השליח מאד לפני הצדיק כי יעשה להגבאים טובה. ויען הצדיק כי אין לו רשות למחול כבודו של אותו הגביר, רק הגבאים בעצמם בחלקם יסעו עם עשרה אנשים על הבית עלמין לבקש מחילה מהגביר כי ימחול להם מה שביישו אותו ובזכות זה יתרפאו רפואה שלימה. השליח בא לעירו ויספר זאת להגבאים. ויסעו הגבאים עם מנין על בית הקברות ויבקשו מחילה מהגביר. בלילה בא הגביר במחול להם, אך שמע ברקיע כי כן הוא רצון הצדיק מבעלו כי ימחול ולכן הוא מוחל להם ויהיו כולם ברואים, אך יבקש מהם כי יעשו חברת צדקה ליתן להיולדות העניות כל הנצרך להם ואת השני מאות אדומים שלקחו אצלו בגזילה בער קברו יהיו ג"כ [גם כן] על הצדקה הזאת. הגבאים נתרפאו ויעשו אסיפה וכל אחד מאה אדומים לצדקה הזאת ויעשו חברה

כי לא חפץ למחול להם, אך שמע ברקיע כי כן הוא רצון הצדיק מבעלו כי ימחול ולכן הוא מוחל להם ויהיו כולם ברואים, אך יבקש מהם כי יעשו חברת צדקה ליתן להיולדות העניות כל הנצרך להם ואת השני מאות אדומים שלקחו אצלו בגזילה בער קברו יהיו ג"כ [גם כן] על הצדקה הזאת. הגבאים נתרפאו ויעשו אסיפה וכל אחד מאה אדומים לצדקה הזאת ויעשו חברה

גדולה בעיר אשר תתנהג עוד עד היום ויקראוה
על שם הגביר "נחלת יעקב". פעם אחת היתה עת
צרה בעיר הזאת, כי נמצא אצל נוצרי אחד מעות
מזויף, ואמר כי לקח זאת מהגבאים של החברה
קדושה, ושופט העיר היה שונא ישראל ויקח
תיכף את הגבאים של הח'ק [החברה קדושה]
ויאסור אותם בשלשלאות של ברזל וישם אותם
בבית האסורים בחדר חושך. ויהי רעש גדול בעיר
כי יראו אנשי העיר פן יגולל השופט הרשע עליהם
עלילות ויקח עוד אנשים לתפיסה וילכו
להשתטח על קבר הגביר למען יתעורר לבקש
רשמים עליהם להצילם מרעתם. ויבא הגביר
בחלום לשמש של החבורה קדושה ויאמר לו כי
זה בא להם בעבור כי גבאי אחד מן החברה
לצרכי יולדות עניות הוא גוזל עניים ועשה מזה
עושר, והגבאים האחרים לא השגיחו על זה, לכן
יקחו תיכף את כסף החבורה מאשתו של הגבאי

ויתנו להרב ובכל פעם שיתנו צדקה ישב בזה הרב עם עוד ג' גבאים למען יתנהג נתינת הצדקה ביושר. ויעשו כן. ובעזר
ה' יצאו הגבאים לחפשי, רק הגבאי אשר גזל מכסף הצדקה מת בבית האסורים. ומאז והלאה תתנהג החברה הזאת
ביושר ובאמת:

גדולה בעיר אשר תתנהג עוד עד היום ויקראוה על שם
הגביר "נחלת יעקב". פעם אחת היתה עת צרה בעיר
הזאת כי נמצא אצל נוצרי אחד מעות מזויף ואמר כי לקח
זאת מהגבאים של החברה קדושה ושופט העיר היה שונא
ישראל ויקח תיכף את הגבאים של הח'ק ויאסור אותם
בשלשלאות של ברזל וישם אותם בבית האסורים בחדר
חושך, ויהי רעש גדול בעיר כי יראו אנשי העיר פן יגולל
השופט הרשע עליהם עלילות ויקח עוד אנשים לתפיסה
וילכו להשתטח על קבר הגביר למען יתעורר לבקש רשמים
עליהם להצילם מרעתם ויבא הגביר בחלום לשמש של
החבורה קדושה ויאמר לו כי זה בא להם בעבור כי
גבאי אחד מן החברה לצרכי יולדות עניות הוא גוזל עניים
ועשה מזה עושר והגבאים האחרים לא השגיחו על זה לכן
יקחו תיכף את כסף החבורה מאשתו של הגבאי ויתנו
להרב ובכל פעם שיתנו צדקה ישב בזה הרב עם עוד ג' גבאים
למען יתנהג נתינת הצדקה ביושר. ויעשו כן. ובעזר
ה' יצאו הגבאים לחפשי רק הגבאי אשר גזל מכסף הצדקה
מת בבית האסורים. ומאז והלאה תתנהג החברה הזאת
ביושר ובאמת:

ויתנו להרב ובכל פעם שיתנו צדקה ישב בזה הרב עם עוד ג' גבאים למען יתנהג נתינת הצדקה ביושר. ויעשו כן. ובעזר
ה' יצאו הגבאים לחפשי, רק הגבאי אשר גזל מכסף הצדקה מת בבית האסורים. ומאז והלאה תתנהג החברה הזאת
ביושר ובאמת: